

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2009, č. j. 17 Cad 9/2009 - 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 2. 2006, č. X, podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, odňala žalobci od 1. 4. 2006 částečný invalidní důchod. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 21. 9. 2005 není žalobce částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25 %.

V žalobě proti zmíněnému rozhodnutí žalované žalobce uvedl, že žádá o přepočtení invalidního důchodu na unijní invalidní důchod ze dne 1. 5. 2006 a rovněž se dotazuje, kdy obdrží vyrovnání, neboť i přes konání lékařského jednání dne 10. 3. 2006 dosud nedostal žádné vysvětlení.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 3. 2. 2009, č. j. 17 Cad 9/2009 - 10, žalobu odmítl. V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že podání žalobce je třeba posuzovat jako žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2006, č. X, kterým byl žalobci od 1. 4. 2006 odňat částečný invalidní důchod. Zmiňované rozhodnutí žalované bylo žalobci oznámeno dne 24. 2. 2006 a žalobu proti němu podal prostřednictvím žalované až dne 3. 7. 2006. Soud proto dospěl k závěru, že lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. uplynula dne 24. 4. 2006 a žaloba tak byla podána u žalované až po uplynutí zákonné lhůty. Proto ji soud jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

Ve včas podané kasační stížnosti žalobce (dále též „stěžovatel“) namítl, že byl účasten na důchodovém pojištění v České republice v letech 1986 až 1990, kdy odpracoval 44 měsíců. Od roku 1999 pobíral český invalidní důchod, který mu byl odňat. K tomu podotkl,

že mu není jasné, proč někteří jeho kolegové ze zaměstnání pobírají částečný invalidní důchod od českého nositele důchodového pojištění, ačkoliv mají stejná onemocnění.

Protože nebyly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 13. 7. 2009, č. j. 17 Cad 9/2009 - 39, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě do jednoho měsíce doručil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti, nebo doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání, případně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, k čemuž by měl zaslat vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Současně soud stěžovatele poučil o tom, že v případě neodstranění těchto nedostatků bude kasační stížnost odmítnuta.

Uvedená výzva byla prostřednictvím soudem ustanovené tlumočnice přeložena do polského jazyka a stěžovateli doručena dne 3. 8. 2009, což vyplývá z mezinárodní doručky nacházející se v soudním spise na č.l. 39.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Podle Nejvyššího správního soudu nebyly v posuzovaném případě splněny podmínky řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Podmínkou řízení je podle tohoto ustanovení prokázání, že stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, nebo že má vysokoškolské právníké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Přestože byl stěžovatel soudem řádně vyzván ke zvolení zástupce v určené lhůtě, resp. k odstranění vady spočívající v jeho nezastoupení advokátem, nijak na tuto výzvu nereagoval. Podání, přeložené do jeho mateřského jazyka, mu bylo doručeno dne 3. 8. 2009, pročež lhůta uplynula dne 3. 9. 2009. Za této situace Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel, vzdor řádné výzvě a poučení soudu, neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Jak uvádí i judikatura (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, dostupné na www.nssoud.cz), pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne.

Nejvyšší správní soud proto podle § 120 a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost stěžovatele odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2009

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu